

[Poul H. Møller]

Der er nogle fine skemaer, som man kan være lidt skeptisk over for. Man kan ikke umiddelbart bedømme, om det er virkelighedsberegninger, om det er tal, der kan holde. Det er der vel ingen der kan sige, før det bliver udført i praksis. Vi kan vel også have en betænkelighed ved, hvor mange der vil investere i anlæg i den størrelsesorden, som der her er tale om, fra 45.000 kr. helt op til 275.000 kr. Vi har en vis skepsis med hensyn til disse beregninger og det samlede provenu, der skulle komme ud af det, og navnlig de mange, der bliver beskæftiget, de store besparelser, der efter det opgivne skulle ligge i forslaget.

Men vi finder, det er et meget interessant forslag, og synes, at det må give en vældig god anledning til debat og nærmere drøftelser og undersøgelser i et udvalgsarbejde. Derfor ser vi fra kristeligt folkeparti som sagt meget positivt på forslaget og vil gå ind i et positivt arbejde i udvalget. Vi finder, det er et meget spændende forslag, som måske kan afstedkomme en hel masse, når vi nu får dykket ned i detaljerne i det. Måske kan en del af den usikkerhed, som vi fra kristeligt folkeparti føler i dag, fjernes under udvalgsarbejdet.

Mølgaard (DR):

Jeg vil gerne starte med en – ganske vist noget betinget – kompliment over for forslagsstillerne. Dette beslutningsforslag er langt fra det ringeste, vi har set af politiske initiativer fra CDs side. Det er endda et ganske elegant initiativ for CD som forligsparti her at bære et forslag ned i salen, som fra mange fagforeningskredse har fået gode ord med på vejen, efter at CD formentlig forgæves har søgt at opnå socialdemokratiets opfølgning af bl.a. Dansk Metalarbejderforbunds og SiDs ønsker under forligsforhandlinger – eller var det forlisforhandlinger, man skulle kalde det? – med bl.a. regeringen, ligesom forbundsformændene vel har gjort det bl.a. via LOs og socialdemokratiets kontaktudvalg.

Retsforbundet har megen sympati for dette forslags sigte: at skabe beskæftigelsesmuligheder for flere, at få omstillet energiforsyningen til alternative kilder i vid udstrækning, at få sparet på energi fra de traditionelle forsyningskilder, at få noget rationelt ud

af offentlige midler og at få rettet op på betalingsbalancen.

Vi medvirker også meget gerne til en kulegravning af dette forslags virkninger. Vi synes endda, at debatten om dette forslag har været nyttig lige siden Bremerplanens fremkomst, fordi den har givet virksomheder og mange enkeltpersoner inspirationer. Den har sat noget i gang, hvad der bestemt ikke har været overdrevent meget af i vort samfund.

Men jeg skal ikke skjule, at centrale dele af CD-forslaget byder os imod. Er offentlige bevillinger til den nødvendige varmeproduktionsomstilling nødvendige eller rimelige, spørger vi. Muligheden af statsgaranti – det er godt nok kun antydnet som en mulighed – for realkreditlånenes andel af finansieringen er heller ikke vores livret, slet ikke, tør jeg nok sige. Vi tillader os at sætte spørgsmålstegn ved regnestykkerne i dette forslags bemærkninger, men synes, at det er fornuftigt at få gennemregnet forslaget under udvalgsarbejdet.

Vi anerkender de mange interesseorganisationers opslutning om planen, men understreger også, at interesseorganisationer sjældent varetager brede samfundshensyn, i hvert fald primært. Det være ikke sagt som nogen bebrejdelse mod dem, men som en klar konstatering af, at de har andre målsætninger.

Vi anerkender, at interesseorganisationers eksperter har oprådt som villige, men sætter spørgsmålstegn ved, om de samtidig har været uvildige. Vi sætter et spørgsmålstegn ved, om disse eksperter har udvist mest dygtighed til at regne eller til at regne den ud. Det vil vi gerne have opklaret under udvalgsarbejdet.

Vi nærer altså konkret skepsis på nogle punkter. Vi vil næppe støtte beslutningsforslagets gennemførelse, tør jeg nok sige allerede nu, men meget, meget gerne støtte det som et fornuftigt debatoplæg. Betragter man forslaget som et debatoplæg, synes jeg, der er grund til at sige tak til CD for debatfremme ved forslagets fremsættelse her og nu, ligesom der er grund til at sige tak til hr. Bremer for det oprindelige, idealistiske initiativ.

Arne Melchior (CD):

Af frygt for at komme i tidnød vil jeg starte med det absolut påtrængende at sige tak til alle ordførere. Takken har varieret styrke.